

man ikke vil stille sig afvisende overfor et saadant Andragende i Betragtning af, at Stigningen under Krigen med Hensyn til saavel Materialpriser som Arbejds løn jo har gjort sig gældende overalt, ogsaa for dette Anlægs Vedkommende. Vejsagen er en meget vigtig Sag paa Færøerne. Enhver, der har rejst paa Øerne, vil sikkert have lagt Mærke til, at vi i høj Grad mangler Køreveje, og at en Afhjælpning af denne Mangel er meget nødvendig, for saa vidt der skal blive Tale om betydningsfulde Fremskridt paa forskellige Omraader. Vejanlægene er imidlertid paa Grund af Terrænforholdene forholdsvis kostbare og vil ikke kunne udføres alene ved de stedlige Midler. Dette er ogsaa blevet erkendt af Bevillingsmyndighederne bl. a. ved Bevilling til Vejanlægget Sand-Skopen. Desuden er der efter Lagtingets Indstilling dels foretaget en Undersøgelse af forskellige Vejstrækninger ved en af Regeringen udsendt Ingeniør, dels tilsagt en ikke ubetydelig Sum til et Kørevejsanlæg mellem Fuglefjord og Skaalefjord paa Østerø. Desværre lykkedes det ikke for den paagældende Ingeniør at faa undersøgt alle de Vejanlæg, som Lagtinget i Samlingen 1917 havde andraget om at faa fremmet. Tinget har derfor atter i Aar vedtaget at henvende sig til Regeringen med Andragende om at faa Vejsagen undersøgt og fremmet i det Omfang som oprindelig ansøgt. Jeg haaber, at dette Andragende, naar det foreligger, maa blive modtaget med Velvillie, og at det maa lykkes efterhaanden at faa Vejsagen ordnet. Iværksættelse af Vejarbejder har nu for Tiden den særlige Betydning, at der derved gives Befolkningen Adgang til en saare nødvendig Arbejdsfortjeneste i den Tid, Fiskeriet hviler enten paa Grund af uheldig Aarstid eller paa Grund af Uvejr.

En Sag, som Lagtinget ligeledes i flere Aar har beskæftiget sig med, er Opførelsen af et nyt Amtssygehus paa Færøerne. Omkostningerne anslaaes til ca. 300 000 Kr. Dette Beløb er efter færøske Forhold saa stort, at Tinget ikke vilde tænke paa at opføre saa dyr en Bygning nu for Tiden, hvis Amtssygehusets Bygninger ikke var saa gamle og saa lidet tidssvarende, at man nærmest anser det for uforsvarligt at benytte dem længere. Det er nu Lagtingets Haab, at Staten vil yde et Tilskud til dette Byggeforetagende; man har tænkt sig et Tilskud af 150 000 Kr. eller Halvdelen af Overslagssummen, medens den anden Halvdel skal tilskydes fra speciel færøsk Side. Denne Sag vil nu ogsaa

blive forelagt den højtærede Regering, og jeg tillader mig at udtale Haabet om, at Regeringen vil stille sig elskværdig dertil, og at Rigsdagen, naar Sagen forhaabentlig inden ret længe fremsættes her, vil yde sin nødvendige Medvirkning til dens Gennemførelse.

Jeg skal omtale endnu en Sag, som ventelig vil komme til at foreligge for det høje Ting i denne Samling. Paa Færøerne findes der ingen Dyr læge. Det er en Mangel, og denne Mangel er Aar for Aar blevet mere og mere følelig. I Aar har Lagtinget vedtaget at søge Savnet afhjulpnet ved Oprettelse af et Dyr lægeembede. Det foreslaas af Lagtinget, at Dyr lægen skal være bosiddende i Thorshavn, men skal være pligtig at berejse Øerne flere Gange om Aaret — selvfølgelig bortset fra de Tilfælde, hvor han kaldes eller udsendes af Administrationen. Lagtinget har i øvrigt om denne Sag vedtaget, at Dyr lægens Rejseomkostninger, der ingenlunde vil blive smaa, skal udredes af en færøsk Kasse, men samtidig andrager man om en Bevilling af Statskassen paa 2 000 Kr. aarlig til Dyr lægens Løn. Jeg skal anbefale, at man modtager denne Sag med Velvillie, naar den forhaabentlig om kort Tid kommer til at foreligge.

Et Lovforslag om Storhvalfangst ved Færøerne er i Aar for anden Gang vedtaget af Lagtinget, og jeg tillader mig at forvente, at det i indeværende Rigsdags-samling bliver forelagt for dette høje Ting og fremmet.

Jeg skal dernæst gaa over til saa kort som muligt — det er jo blevet sent — at omtale nogle Sager, der interesserer os Færinger meget, og som glædeligvis ogsaa interesserer Befolkningen eller i alt Fald vide Kredse i Kongerigets øvrige Amter.

Den første Sag, jeg i saa Henseende skal omtale, er Lagtingets Beslutning i Aar om Undervisningsproget i Folkeskolen paa Færøerne. Undervisningsproget i den færøske Folkeskole har altid været Dansk med Færøsk som Hjælpemiddel. Som man vil vide, er det danske Sprog Færøernes officielle Sprog, Færøernes Kultursprog. Det danske Sprog har været og er endnu Færøernes Kirkesprog og Rets-sprog. Enhver Færing kan læse og skrive Dansk. Derimod er Færingernes Talesprog Færøsk. Afdøde Provst Hammershamb har i sidste Halvdel af forrige Aarhundrede skabt et særligt færøsk Skriftsprog. Før den Tid eksisterede der ikke noget færøsk Skriftsprog; den, der den Gang ønskede at skrive noget paa Færøsk, skrev